

زنان و قدرت

یک بیانیه

مری بسیار

ترجمه
شبنم سعادت

فرهنگنشرنو
با همکاری نشر آسیم
۱۳۹۸- تهران

فهرست مطالب

پیشگفتار / ۷

صدای زنان در اجتماع / ۹

زنان در قدرت / ۴۵

سخن آخر / ۸۱

می خواهم تقریباً از همان آغاز سنت ادبی غرب شروع کنم، از اولین نمونه ثبت شده که مردی به زنی می گوید «خفه شو»؛ به او می گوید صدایش نباید در ملأعام شنیده شود. دارم به لحظه‌ای فکر می کنم که همان ابتدای اودیسه هومر، حدود ۳۰۰۰ سال پیش، جاودانه شد. ما امروزه اودیسه را داستان حماسی اودیسیوس و ماجراهای مشقت‌هایی می دانیم که پس از جنگ تروا در راه بازگشت به خانه از سر گذراند، در حالی که همسرش پنه‌لوپه ده‌ها سال وفادارانه چشم‌انتظارش ماند، و خواستگارهایی را که مصراوه خواستار ازدواج با او بودند از سر باز می کرد. اما اودیسه داستان *تیلماخوس*^۱، پسر اودیسیوس و پنه‌لوپه، هم هست. داستان بزرگ شدنش است که در روند شعر پسر بچه رشد می کند و مرد بالغی می شود. این فرایند در کتاب اول شعر آغاز می شود،

کرده است. در ادبیات یونانی هومری این واژه به خطابه مقتدرانه در ملأعام اشاره دارد، نه گپ، وراجی یا شایعه‌پراکنی که هرکسی از جمله زنان، یا بهویژه زنان— قادر به انجامش هستند.

۱. روی این کوزه آتنی قرن پنجم (ایتاكا در دوران غیبت او دیسه)، پنهلویه به تصویر کشیده شده که پای دار بافندگی‌اش نشسته (بافندگی همیشه از مشخصه‌های زن خوب یونانی بوده است) و پسرش تلماخوس مقابله ایستاده است.

وقتی پنهلویه از اقامتگاه شخصی‌اش به تالار بزرگ قصر می‌آید، و نقالی را می‌بیند که برای جماعت خواستگارانش حمام‌خوانی می‌کند؛ از مشقت‌هایی می‌خواند که قهرمانان یونانی در راه رسیدن به خانه متتحمل می‌شوند. برای پنهلویه جذاب و سرگرم‌کننده نیست، و مقابل همه از او می‌خواهد شعر دیگری برگزیند، شعری شادر. این جاست که تلماخوس جوان مداخله می‌کند، می‌گوید: «مادر، به اقامتگاهت بازگرد، و به کار خودت مشغول شو، بافندگی و کارهای زنانه... سخنوری کار مردان است، جمیع مردان، و بالاتر از همه من؛ زیرا در این خاندان اختیار و اقتدار با سخن من است.» پنهلویه می‌رود، و به طبقه بالا بازمی‌گردد.

اندکی مضحك است جوانکی که پشت لبشن تازه سبز شده پنهلویه عاقله‌زنِ جافتاده را ساخت می‌کند. اما نمونهٔ خوبی است که اثبات می‌کند درست همان جایی که مستندات مکتوب فرهنگ غرب آغاز می‌شود، صدای زنان در قلمرو اجتماعی شنیده نمی‌شود. وانگهی، به گفته هomer، بخش لاینفک رشد و تربیت مردان فraigیری و تسلط بر نطق و خطابه و به سکوت و اداشتن جماعت نسوان است. واژگانی که تلماخوس به کار می‌گیرد نیز در نوع خود مهم و معنی دار است. وقتی می‌گوید «سخنوری کار مردان است» واژه‌ای که به کار می‌برد mythos^۱ است، البته نه به معنومی که در قالب myth^۲ برای ما پیدا

۱. برای یونانیان باستان این واژه به معنای داستان واقعی بود، داستانی که از سرچشمه حقیقی جهان و بشر پرده بر می‌دارد.
۲. در فهم عامه به معنای اسطوره و به روایت‌هایی از پیدایش در دوران باستان که جنبه افسانه‌ای دارد اطلاق می‌شود.